

MONITOR WARSZAWSKI.

W WARSZAWIE DNIA 6 KWIETNIA 1826 ROKU, WE CZWARTEK.

Dostrzeżenia meteorologiczne w Warszawie.

Dnia		Ciepłomierz R.		Barometr.		Wiatr.		Stan nieba.
		Z rana . . .	Stopni zimna . . .	Cali 27 linii		Poludniowo-zachodni		
3 Kwietnia	Popołudniu . .	Stopni zimna . . .	— 1	„ —	3,2	Poludniowy		Słońce blade.
	Wieczorem . .	Stopni . . .	0	„ —	3,0	Północno-zachodni		Snieg.
								Wicher.
4	Z rana . . .	Stopni zimna . . .	— 2	Cali 27 linii	5,5	Północny	Północno-zachodni	Chmurno.
	Popołudniu . .	Stopni ciepła . . .	+ 6	„ —	5,6	Poludniowo-zachodni		Chmurno.
	Wieczorem . .	Stopni ciepła . . .	+ 4	„ —	3,7	Zachodni		Wicher.
5	Z rana . . .	Stopni . . .	0	Cali 27 linii	5,0	Zachodni		Pogoda.
	Popołudniu . .	Stopni ciepła . . .	+ 7	„ —	7,4	Północno-zachodni		Pogoda.
	Wieczorem . .	Stopni ciepła . . .	+ 4	„ —	7,1	Północno-zachodni		Deszczyk.

WARSZAWA.

— Obchód żałobny po NAYIASNIEYSZYM CESARZU WSZECH ROSSYY ALEXANDRZE I, KRÓLU POLSKIM, dla niepogody został odłożony do dnia 7 Kwietnia. — Na tymże obchodzie, oprócz orderów rossyjskich i polskich, niesione będą orderzy zagraniczne NAYIASNIEYSZEGO PANA, w porządku jak następuje:

1. Medal Pruski.
2. Medal Austriacki.
3. Order Białego Sokoła, Weymarski.
4. Wierności, Badeński.
5. Wojskowy Niderlandzki.
6. S. Huberta, Bawarski.
7. Zasługi Wojskowej, Wirtemberski.
8. Korony, Wirtemberski.
9. Wieży i Szpady, Portugalski.
10. S. Benedykta, Portugalski.
11. Chrystusa, Portugalski.
12. Zwiastowania, Sardyński.
13. S. Jerzego, Sycylijski.
14. S. Ferdynanda, Neapolitański.
15. S. Januariusza, Neapolitański.
16. Słonia, Duński.
17. Szpady, Szwedzki.
18. Serafinów, Szwedzki.
19. Krzyża Żelaznego, Pruski.
20. Orła Czerwonego, Pruski.
21. Orła Czarnego, Pruski.
22. Złotego Runa, Hiszpański.
23. Podwiązki, Angielski.
24. Legii Honorowej, Francuzki.
25. S. Ludwika, Francuzki.
26. S. Ducha, Francuzki.
27. Maryi Terressy, Austriacki.

— Gdy z powodu odroczenia obchodu żałobnego, bilety wejścia do kościoła Katedralnego mają odmienną datę, uwiadamia się osoby posiadające też bilety, iż każdy taki, który ma datę 4 Kwietnia, iakiegokolwiek jest koloru, służy na dzień 7 Kwietnia. — Bilety popielate służy na dzień 8 Kwietnia. — Bilety zielone, które mają datę 5 Kwietnia, służy na dzień 10 Kwietnia. Nareszcie gdy w dniu czwartym obchodu żałobnego, to jest 11 Kwietnia, odbędzie się w Katedrze nabożeństwo Grecko-Uniackie, bilety czerwone mające datę 6 Kwietnia służyć będą na toż nabożeństwo w dniu 11.

— Co do wolnego wstępu do kościoła w tych trzech dniach obchodu, stanęło urządzenie:

Że przez wszystkie trzy dni Presbyterium z chórami pozostaie wolne dla władz rządowych.

Na dzień 8 Kwietnia, 25 biletów dla dam do ławek w kościele, rozdaie władza wojskowa! — W dniu tym dla samych wojskowych przeznaczonym, prócz władz Rządowych w Presbyterium, nikt z mężczyzn cywilnych, lub dam bez biletów, wpuszczony nie będzie.

Na dzień 10 Kwietnia, 100 biletów dla dam do ławek rozdaie Viceprezydent Urzędu Muncypalnego, resztę Komitet żałobny. — Miejsca bez ławek wolne dla publiczności bez biletów.

Na dzień 11 Kwietnia, 150 biletów dla dam do ławek rozdaie Viceprezydent Urzędu Muncypalnego, resztę Komitet żałobny. — Miejsca bez ławek wolne dla publiczności.

— *Urządzenie względem Dam, mających być w kościele katedralnym na obchodzie żałobnym dnia 7 Kwietnia 1826 roku.* —

1) Damy które odbiorą wezwanie do łoży króleskiey, udadzą się do zamku, do apartamentu JW. Marszałkowej Dworu. — 2) Damy które mieć będą bilety do chóru ze strony łoży króleskiey, pódą do małego dziedzińca zamkowego i weyda do zamku drzwiami, przy których służba dworska okaże im dalsze przeyscie. — 3) Damy które mieć będą bilety do chóru ze strony zakrystyi, weyda do drzwiów zakrystyi, przy której służba dworska okaże im dalsze przeyscie. — 4) Damy które mieć będą bilety do kościoła, pódą przez ulicę Dziekanę do drzwiów bocznych kościoła, gdzie służba dworska okaże weyscie; zaraz przy tém weysciu przyymie bilety Dworzanin zastępcą P. Krynicki — a w samym kościele umieszczenie dam poruczone jest trzem Dworzanom zastępcom, to jest P. Kapitanowi Kostełowi, Xciu Leonowi Sapież i Xciu Czwertyńskiemu.

— Ulice któremi orszak przechodzić będzie, otwarte będą dla powozów w dniu intrzeyszym do godziny w pół do ósmey. — Damy z ulicy Bielańskiej, Długiej i Miodowej iadące do kościoła, przepuszczone będą i późniy; lecz powinny wyiechać przed nadeysciem orszaku do ich mieszkań.

— Damy z Krakowskiego Przedmieścia, ulicy Senatorskiej, i Wierzbowej udadzą się wprost do zamku przez bramę obok pałacu pod blachą, lecz poiazdy ich przepuszczone będą dopiero wtenczas gdy orszak minie miejsce ich zamieszkania; — ich poiazdy uszykują się na dziedzińcu pałacu pod blachą. — Po rozeyściu się woyska (co przed ukończeniem nabożeństwa nastąpi) wszelkie poiazdy doprowadzone zostaną przez straż policyyną po Stare Miasto

i ztamtąd koleją przed wielkie drzwi kościoła zaieżdżać będą.

— Wyszedł z litografii portret Nayiasniejszego Cesarza MIKOŁAJA I, dedykowany Jego Cesarzewiczowskiemu Mości Wielkiemu Xięciu KONSTANTEMU, przez Jana Nep. Zylińskiego; — także popierście wiekopomney pamięci Cesarza WSKRZESICIELA Królestwa Polskiego na tle żałobnem. — Jest do sprzedania u JJ. PP. Bzeziny, Dal Trozzo, Fiorentini, Pezzaloni, Fabre & Poirier, Szteblera.

— Spis rzeczy w Numerze trzecim Izdy polskiéy zawartych:

O wpływie machin na dobro powszechne; rozprawa Pana Hagen profesora w Królewcu. — Nauka robienia pokostów i lakierów z praktyki i podług zasad chemicznych, podana przez Pana Dremie. — O fałszowaniu pism i sposobach odkrycia tego; wyiątek z rozprawy A. Hann, preparatora chemicznego przy król. warsz. Uniwersytecie. — Węgielprzenośnik: nowe narzędzie do przenoszenia, zmniejszenia lub powiększania wszelkich planów i mapp, bez uszkodzenia oryginału; wynalazku P. A. de Villarsy. — Aparat chemiczny do nasycania płynów gazami; wynalazku P. Clement. — Aparat do robienia sztuczney wody mineralnéy; wynalazku P. Symontu, aptekarza w Nancy. — Aparat do czyszczenia wody, na użytek potrzeb technicznych, lub do picia; wynalazku P. Paul. — O cementacyi stali za pomocą termolampy, przez P. Vismara, profesora fizyki w Kremonie. — Poprawiony sposób wyrabiania papieru ze słomy, na który L. Lambert otrzymał patent w Anglii r. 1824. — O nabiale i naykorzystnieyszych środkach iego produkcyi w Anglii, dokończenie. — Hurty kryte dla owiec ulepszonych, używane przez P. Drobnik w Austrii. — Tani surrogat gipsu do potrząsania koniczyiny i innych roślin pastewnych; przez F. Pospischil. — Rozmaitości. O wpływie światła słonecznego na płomień. — Użycie gummy elastycznej do zawiązywania naczyń napełnionych spirytusem. — Piwo z zielonych łupinek grochowych. — Kompozycya do ostrzenia brzytw. — Sposób wygubienia wólków w składach zbożowych.

PRZYIECHALI (dnia 3, 4 i 5 Kwietnia) Przebędowski Jenerał z Kuźniewa — Kollatay Eustachy Hrabia z Wiśniaw — Wężyk Ignacy Posel z Wolki Nosowskiej — Sierakowski Pułkownik z Wrocławka — Krupński Jan Kapitan z Końskich — Konarski Tomasz Pułkownik artyl. konny z Łęczycy — Wierzbicki Jan obyw. z Porudy.

WYJECHALI (dnia 3, 4 i 5 Kwietnia)

Ciągliński Seweryn obyw. do Siedlec — Golebiowski Józef obyw. do Siedlec — Garczyński Józef Kanonik do Liwa — Woiewódzki Benedykt obyw. do Woli Żalibskiej — Dębski Roch obyw. do Kutna — Szymanski Józef do Łukowa — Faliński Jerzy Tancmistrz do Krosnowic.

(Wiadomości z Petersburga obacz poniżej i w dodatku.)

z Madrytu 15 Marca.

— Zle myślący chcieli w tych dniach zatrząsać i obraźliwe wieści o walecznych Szwajcarach i wiernych gwardyi roznieść: ogłosili że 4 szwajcarów, a 30 kirysyerów gwardyi króleskiej zbiegło. Równie fałszywa jest także wieść o bitwie między Negros i Blamos, która na ulicach Madrytu zayść miała.

— Wiadomość o śmierci Króla Portugalskiego, którą tu onegdaj odebrano, byłaby wznieciła wielką obawę o spokojność sąsiedzkiego królestwa, gdyby ustanowiona reieneya nie oddalała wszelkiej trwogi w tym względzie. Infantka Izabella Marya zawsze przeciwna była zamiarom Królowej matki, o której mówią, iż była przyczyną, a przynajmniej pozorem, ostatnich rozruchów. Reientka była do oycy iak najmocniej przywiązana, lecz prawie zawsze jest słaba. Xiążę Cadaval uważany jest za człowieka nieposzlakowanej uczciwości, stałego charakteru i wielkich talentów; matka jego była francuską siostrą Xięcia Luxembourgu. Inne członki Reieneyi, a osobliwie Patriarcha Lisboński, posiadają zupełne zaufanie narodu. reieneya rządzi w imieniu Cesarza Brazyjskiego Don Pedro, co dowodzi fałszywości podania, iakoby był tajny artykuł w umowie między Brazylią i Portugalią, na mocy którego, państwa te, po śmierci Króla Jana VI, zupełnie rozdzielone być miały; lecz obawiać się należy, aby przyszłe wypadki nie sprowadziły tego co w umowie nie oznaczono: Portugalia bowiem nie zechce być osadą Brazyjską. Teraz wiemy dla czego Królowa od reieneyi odsunięta została; — nie była bowiem, iak i cały naród, za uznaniem Brazylii.

— Z Orihueli 6 Marca. Dnia 16 rano buntownik Bazan zastrzelony został, i to na marach, na których prowadzony był do placu egzekucyi; inaczej bowiem nie mógł być wiedziony, dla ciężkich ran.

— List z Mureyi d. 7 Marca donosi o powieszeniu konstytucjonisty Faramalla. Gdy go na szubienicę prowadzono, musiano mu włożyć knebel w usta, ustawnie bowiem wołał „niech żyje konstytucya!“ gdy zaś i mimo knebla nie przestał wołać, przywiązano go więc do ogona konieskiego i tak do placu egzekucyi wleczono.

— Jenerał - Kapitan Andaluzyi, Jenerał Quesada, odwołany został, a Jenerał - Kapitan Kastylii (Madryt), Jenerał Caro, przeznaczony na jego miejsce; mówią także i o innych odmianach w dowództwach prowincyi.

z Paryża 25 Marca.

— Xiążę Montmorency (mianowany niedawno Ochmistrem Xięcia Bordeaux) przyszedłszy cokolwiek do zdrowia, poszedł do kościoła złożyć dzięki Naywyższemu za swoje wyzdrowienie; tam modląc się klęczący, padł na posadzkę i skonał.

— Dwustu znakomitych obywateli siódemego okręgu miasta Paryża, podpisało nayspokorniejszą prośbę do Króla Jmci, w której upraszają Króla Jmci, aby służącego mu prawa w moc 50 art. konstytucyi użył i Izbę deputowanych rozwiązał.

— Wczoraj młoda dama, której ubior zdawał się okazywać, iż do pierwszych klas należy, w towarzystwie dwóch służących przechodziła po ulicach Paryża z rożnięcem w rękę i boso. Zwiedziła kościoły N. Panny i ś. Genowefy.

— Z nowin dziennych, nayważniejszą w politycznym i literackim względzie jest, że się zawiązało w Szwajcaryi towarzystwo, które chce wszystkie dzienniki francuskie przedrukowywać, i Monitora, który w Paryżu 124 fr. kosztuje za 48 fr. inne zaś (w Paryżu po 72 fr.) po 36 f. za kwartalną prenumeratę wydawać zamysła; — obwieszczenia rozesłano tu do wszystkich osób znakomitszych.

— Wyszło w Paryżu dzieło *Traktat elementarny fizyki* przez C. Despretza, profesora fizyki w kollegium Henryka IV, repetytora chemii w szkole politechnicznej; — dzieło przyjęte przez radę króleską wychowania publicznego dla nauczania w zakładach uniwersytetu. — Autor zamierzył sobie wystawić zupełną treść fizyki takię, iakię teraz uczą; znany z rozmaitych prac nad fizyką i chemią niczego nie zaniedbał, aby dopiął swojego celu. Naynowsze odkrycia o cieple, parze, konduktorach piorunowych, bussoli, lunetach, są szczegółowo przytoczone; uważaliśmy oprócz tego wiele innych przedmiotów, które nie były dotąd umieszczone w traktatach tego rodzaju, naprzykład: fenomena gorenia, teoria sposobów robienia lodu, opis i teoria lamp bezpieczeństwa, temperatura klimatów miejsc głębokich i gór, nareszcie zbiór badań autora o przyczynach ciepła zwierzęcego i o innych przedmiotach fizyki. P. Despretz, nabył już prawa do szacunku naczelników instrukcyi publicznej przez swoją gorliwość w nauczaniu i pomysły jego skutki; powiększył swoje zasługi ogłoszeniem swego dzieła, i mniemamy, że jego traktat elementarny, przez swój rozkład i sposób wystawienia faktów, zasługuje na przyjęcie którym go zaszczycił uniwersytet. (Et.)

z Londynu 22 Marca.

— Król Jmci przychodzi zupełnie do zdrowia, i dla tego już bulletyny nie będą wydawane.

— Naynowsze gazety z Buenos - Ayres, do 27 Grudnia dochodzące, zawierają co następuje. Zda się, iż rozpoczęta między naszym a brazyjskim rządem wojna z naywiększą zaciętością prowadzona będzie. Dnia 25 Grudnia nadszedł raport Jenerała Lavalleja, według którego, wojsko wschodnie coraz się powiększa, i już rozpocząć miało swoje działania. — Don Jose Artigas, który dawniej w Bandzie Oriental znakomitą przez czas nieiaki grał rolę, a od kilku lat pod ścisłą obserwacją przez Dr. Francia trzymanym był, umarł niedawno w Haguia na wygnaniu.

— Według doniesień z Chili d. 1 Grudnia, wyprawa przeciw Chiloe pod naczelnictwem naywyższego Dyrektora rzeczypospolitej, Freire, wyszła pod żagle d. 28 Listopada.

— Dla dziewięciu osad przeznaczono w tym roku w parlamencie 110,547 f. st. 5 sz. 8 p. to jest: dla Bahama 3,019 f. st.

Nowej Szkocyi 11,529 f. st.; Nowego Brunswiku 5,247 f. st.; Bermud 4,102 f. st. 16 sz.; dla wyspy Xięcia Edwarda 2,900 f. st.; New Foundland 11,135 f. st.; Nowej Południowej Wallii i Van Diemen 11,942 f. st.; Sierra Leone 19,462 f. st. 5 sz.; dla Wybrzeża Złotego 45,110 f. st. 10 sz. 3 p. Procz tego, na podarunki dla pokoleń Indyjskich w Kanadzie przeznaczono 15,149 f. st.

— Rachnią pospolicie iż 32 miliony funtów herbaty spotrzebuje się w Europie przez rok.

— Do Hull przybyło w przeciągu dwóch dni 15 okrętów ładowanych kośćmi, z Hollandyi.

— Następnym dzień 20 Marca jest rocznicą, w której przed stu laty Newton życia dokonał.

— Rodill trzyma się ciągle w Callao. Bolivar objezdża Peru i ma zamiar niepierwój wracać do Kolumbii, aż póki się Callao nie podda. — Dnia 16 Września 1825 znajdował się w Cuzco.

— Mianowani przez rząd w Guatimala Posłowie na kongres do Panama, są: Antoni Lardizabal (dawniej członek hiszpańskich Kortezów) i Dr. Piotr Molina Poseł w Bagocie; — P. Rafał Bareco towarzyszy im iako Sekretarz.

— Odebraliśmy gazety z Van Diemen po 17 Września dochodzące. Donoszą, że utworzone w Anglii towarzystwo rolnicze otrzyma na zachodnim brzegu wyspy około 200,000 akrów ziemi; wynurzają przytęm przekonanie, iż to dobroczynny wpływ mieć musi na przemysł tamtejszych okolic. Między adwokatami okolic tamtejszych trwają żwawe spory, — zapewne dla tego, że nie mają zatrudnienia. Zda się, że połów wielorybów z wielką odbywa się gorliwością; — mały okręt zabił 16 wielorybów na rzece Derwent. Dochód wyspy wynosił w roku 1824, 22,587 f. st. 8 sz. 11 p.; — cło wchodowe naywiększą część składa rzeczzonego dochodu. Władze miejscowe zajmowały się poprawą systemu policyjnego téj osady. Z Sydney donoszą, że uzbrojenie, stojących tam na kotwicy okrętów francuskich, do podróży w celu nowych odkryć, kosztować będzie 10,000 f. st. i że zamtąd udadzą się do Atahite.

— Piszą z Filadelfii (15 Lutego) że Senat wreszcie zezwolił na mianowanie Posłów na kongres w Panama.

— Przez ostatnie 25 lat wywędrowało około 240,000 Europejczyków do Stanów Zjednoczonych.

z Petersburga 9 (21) Marca.

Dnia 4 b. m. o godzinie 6tej z rana, osoby wyznaczone przez Kommissyą żałobną do pełnienia obowiązku Heroldów, udały się konno w stosownych ubiorach na plac Kazański, mając przepasaną szarfę czarną z kokardami z krepki białej, i ze znakami żałoby według swojego stopnia, przepisaniem urzędniem wielkiej żałoby, zatwierdzonem przez N. Cesarza Jmci. Dway Sekretarze Senatu czarno ubrani, konno, znajdowali się już na tymże placu, w towarzystwie gwardyi konnej i czterech trębaczy. Konie przystrojone w żałobę były dostarczone Heroldom i Sekretarzom ze stajni dworskiej. Połączwszy się iedni z drugimi, udali się do pałacu N. Cesarza Jmci; tam ieden z Sekretarzy przeczytał głośno pod oknami, przy od-

głosie trąby, poniższe obwieszczenie; takież obrząd nastąpił potem przed pałacem J. C. Mości Wielkiego Xiążęcia MICHAŁA, po czém rozdzielili się na dwa oddziały, z których każdemu przewodniczył Herold i Sekretarz Senatu. Jeden oddział udał się ku admiralicyi, a drugi przez Wasili-Ostrów ku dawnemu Petersburgowi i Wiburgowi, dla przeczytania tegoż samego ogłoszenia na placach, ulicach najsławniejszych i krzyżowych. Dopełniwszy téj formalności, połączyli się znowu na placu Kazańskim, z kąd oddalili straż, i z raportem swoim udali się do Kommissyi żałobnej.

Ogłoszenie.

Z najwyższego rozkazu N. Cesarza Jmci, postanowiono, iż dnia 6 b. m. ciało wielkopomnę pamięci zmarłego Cesarza ALEXANDRA sprowadzone będzie z Czesmy do kościoła katedralnego Kazańskiego, gdzie zostanie złożone na wystawionym tym celem katafalku, a po odprawieniu modlitw za umarłych, i zaczęciem czytania świętych ewangelii, wpuszczane tam będą codziennie, w oznaczonych godzinach, osoby wszelkiej klasy i wszelkiego stanu, dla oddania ostatniej powinności zmarłemu Cesarzowi Jmci.

Sprowadzenie ciała zmarłego Cesarza z Carskiego-Sioła do Czesmy, odprawiło się dnia 5 b. m. z następującym obrzędem, a orszak pogrzebny zachował taki porządek, iak w ciągu drogi z Taganrogu.

Od wyjścia z kaplicy w Carskiem-Siole aż do granic territorium tego miasta, orszak był taki, iak podczas przyięcia konduktu pogrzebowego i udania się jego do kaplicy, z przyłączeniem osób przybyłych ze stolicy. Wyruszył kondukt bramą środkową dziedzińca pałacowego, i przechodząc zwierzyniec, obrócił się ku wsi Alexandrowka.

Tam, na granicy territorium miasta, orszak z Carskiego-Sioła zatrzymał się i uszykował po obu stronach gościńca; tymczasem zaś orszak podróżny przybył z Taganrogu, wraz z towarzyszącem mu wojskiem, odbywał dalszą drogę z ciałem zmarłego Cesarza aż do kaplicy pałacu w Czesmie, gdzie oczekiwało go duchowieństwo z osobami wyznaczonemi do czynienia służby przy zwłokach, członkami Kommissyi żałobnej, i kilku osobami, które otrzymały szczególne upoważnienie bydl przy drzwiach kaplicy.

Za przybyciem konduktu żałobnego, przyięło zwłoki duchowieństwo przybyłe ze stolicy, do którego przyłączyło się duchowieństwo orszaku, i weszło do kaplicy poprzedzając trumnę, którą Jenerałowie-Adjutanci i Adjutanci zmarłego Cesarza zdjęli z karawanu i złożyli na podwyższonem miejscu; czterech Adjutantów okryło ją kirem, i wtedy zaczęło się odprawiać żałobne nabożeństwo, po którym czytano święte ewangelie.

Osoby przeznaczone do odbywania służby weszły do kaplicy i pozostały przy zwłokach; z powodu szczupłości kaplicy i niepodobieństwa pomieszczenia w niej wszystkich urzędników należących do orszaku podróżnego, oraz przybyłych na spotkanie ciała, przysposobiono dla nich pokój w pałacu:—dla téż przyczyny osoby nie należące do obrzędu nie mogły bydl wpuszczone do kaplicy.

O godzinie przepisanej duchowieństwo weszło do kaplicy, a za niem udali się

członkowie Kommissyi żałobnej, niosąc paradną trumnę, i w obecności Jenerałów-Adjutantów i Adjutantów zmarłego Cesarza, oraz wszystkich osób wyznaczonych do służby, ile się ich zmieścić mogło, ciało zmarłego Cesarza zostało wyjęte z trumny podróżnej i złożone do trumny paradnej, za poprzedniem ię pobłogosławieniem i odprawieniem zwyczajnych modlitw; włożono znowu potem tę trumnę na podwyższonem miejscu, a trumnę podróżną zanieśli urzędnicy Kommissyi żałobnej do przysposobionego tym celem apartamentu, gdzie ma zostawać póki Kommissya nie wyda stosownych rozporządzeń dla sprowadzenia ię do kościoła katedralnego SS. Apostołów Piotra i Pawła (w twierdzy), gdzie ma bydl połamana w obecności duchowieństwa, a szczątki ię zostaną złożone w grobie przeznaczonym dla ciała zmarłego Cesarza.

Przeszedł ten dzień okropny 6 Marca, który przyświecał uroczystemu wjazdowi żałobnego konduktu zmarłego Cesarza do Petersburga, i nas, iż tak powiemy, dotknął powtórnie okropnym ciosem, który dostojną rodzinę Cesarską pozbawił kochanego ię naczelnika, Rosyą oycą i dobroczyńcą, Europę wspaniałomyślnego dawcy pokoju i najmocniejszy podpory ię spokojności;—dzień żałobny i bolesny, którego cała ludność stolicy oczekiwała ze smutkiem, posuniętym do najwyższego stopnia rozrzewniającemi szczegółami drogi konduktu żałobnego z Taganrogu, i rozczulającemi obrzędami, odprawionemi w Carskiem-Siole i Czesmie:—dzień nakoniec, którego pamięć będzie na zawsze wyrzta w sercu wszystkich mieszkańców. Głęboko przeięci rozczulającym widokiem, którego świadkami byliśmy, chcemy wystawić wierny jego obraz.

Duchowieństwo wyznaczone przez Metropolitę, osoby mające nieść insygnia i orderzy rossyjskie z swoimi assystentami, Jenerałowie-Adjutanci i Adjutanci zmarłego Cesarza, oraz inni urzędnicy, którzy, według rozporządzeń Kommissyi żałobnej, mieli należyć do orszaku, zebrałi się weześnie w pałacu Czesmie. O godzinie 7mej z rana, karawan paradny, do którego zaprzężono ośm koni, okrytych żałobą i prowadzonych przez urzędników, stanął przed drzwiami kaplicy: po żałobnem nabożeństwie, Jenerałowie-Adjutanci i Adjutanci, wynieśli trumnę i złożyli na katafalku; a po okryciu kirem, kondukt udał się w drogę, zachowując taki porządek, iak podczas sprowadzenia ciała nieboszczyka Cesarza z Carskiego-Sioła do Czesmy:—poprzedzał go orszak z insygniami i orderami rossyjskiemi.

Za danym znakiem przez trzykrotny wystrzał z dział twierdzy petersburskiej, o godzinie 7 z rana, wszystkie osoby, które miały należyć do orszaku, zebrały się w domach wskazanych przez Kommissyą żałobną, przy rogatkach;—członkowie świętego Synodu, duchowieństwa dworskiego i mieyskiego, sędzy kościelni, oraz członkowie Rady państwa, którzy nie mieli przeznaczony czynności w kondukcie, nakoniec Senatorowie, Jenerał-Gubernator wojskowy i dowódzca w Petersburgu, udali się tam także.

Wszystkie orderzy zagraniczne, któremi zmarły Cesarz był ozdobiony, zostały złożone w osobnym domu na wezgiłowiach podług swego starszeństwa. Osoby prze-

znaczone do ich niesienia zebrały się w tymże domu z swoimi assystentami i Mistrzem obrzędów swego oddziału.

Gdy orszak oddalił się z Czesmy, Marszałek wielki mający sobie polecone kierowanie paradą w Carskiem-Siole, oraz z Carskiego-Sioła do Czesmy i z Czesmy aż do rogatki, doniósł o tém niezwłocznie temu, który miał powierzony sobie kierunek parady od rogatki aż do kościoła katedralnego Panny Maryi Kazańskiej. Natychmiast trzykrotny wystrzał z dział przy rogatkach dał drugi znak, po którym przysposobiono wszystko do pochodu; i po uyrzeniu parady idący z Czesmy, dano trzeci znak:—a naówczas wszyscy duchowni i urzędnicy cywilni wyszli z domów, i każdy z nich zajął miejsce wskazane przez Mistrza obrzędów właściwego oddziału.

Osoby mające nieść insygnia Cesarskie i orderzy rossyjskie z Czesmy do rogatki, odłączyły się od orszaku, dla przybycia weześnie do rogatki, aby miały czas połączenia się z urzędnikami, niosącymi orderzy zagraniczne, którzy już byli na swoim miejscu.

Gdy processya zbliżyła się do rogatki, osoby, które odbywały służbę w Czesmie, członkowie Kommissyi żałobnej, i cały orszak podróżny, zajęli wskazane im miejsca.

O godzinie 10tej N. Cesarz Jmci przybył konno do rogatki w towarzystwie J. C. Mości Wielkiego Xięcia MICHAŁA, oraz JJ. KK. MM. Xięcia Oranii i Xięcia pruskiego *Wilhelma*, i licznę świty wojskowej.

N. Cesarzowa ALEXANDRA i N. Cesarzowa MATKA, przybyły nieco później poiaudem z J. C. Mością Xiężną Wirtemberską *Maryą*. Przy poieździe NN. Cesarzowych iechali Hrabia *de Modene*, Koniuszy N. Cesarzowej ALEXANDRY, i Xiąże *Dołgoruki*, Koniuszy dworu cesarskiego, a za nim szły poiazy z domami i pannami honorowemi czyniącemi służbę, iechali oraz służący J. C. Mości Wielkiego Xięcia Następcy Tronu.

Za zbliżeniem się ciała, N. Cesarz Jmci raczył oświadczyć, iż gotów jest udać się na przyięcie ię do rogatki z dostojną swoją rodziną. Członkowie świętego synodu, duchowieństwo dworskie, Jenerał-Gubernator wojskowy i dowódzca z swoimi Adjutantami i wojskowymi będącymi pod ich rozkazami, udali się w téj chwili na spotkanie ciała.

Gdy duchowieństwo odprawiło modlitwę za umarłych, trzykrotny znowu wystrzał z dział przy rogatkach o godzinie w pół do 11tej dał czwarty znak, kiedy parada miała ruszyć. Ruszyła wtedy parada przy, odgłosie wszystkich dzwonów w mieście, huku dział z twierdzy, co minuta przez całą drogę, i przez czas, iak ciało zdeymowano z karawanu i składano na katafalku, oraz aż do końca nabożeństwa.

Porządek téj żałobnej parady był następujący.

Oddział 1.

Mistrz obrzędów mający przepasaną przez ramię szarfę z krepki czarnej i białej.

1) Kompania N. Cesarza Jmci pułku Preobrażeńskiego gwardyi, z liczbą oficerów i podoficerów, przepisana urządzeniami wojskowemi;—żołnierze nieśli broń

spuszczoną, a dohosze bębnił marsz pogrzebowy.

2) Urzędnik stayni Cesarzkiej w mundurze i żałobie.

3) Marszałek w stopniu wyższego officera, niosący swoją łaskę, w płaszczu żałobnym i kapeluszu spuszczonej z krepą.

4) Dobosze pułku Kawalergardów białych w kotły i trębacz tegoż pułku, oraz pułku gwardyi konnej, w mundurach właściwych swoim korpusom.

5) Urzędnik stayni Cesarzkiej ubrany tak, jak poprzedzający.

6) Czterdziestu lokajów piechotą idących, po 4 w rzędzie.

7) Czterech laurów.

8) Ośmiu Kamerlokajów dworu Cesarzkiego, po 4 w rzędzie.

9) Ośmiu urzędników dworu Cesarzkiego, po 4 w rzędzie, mających kapelusze z krepą.

10) Szesnastu Paziów, po 4 w rzędzie, mających płaszcze żałobne i kapelusze spuszczone z krepą.

11) Czterech Kamerpaziów, mających płaszcze żałobne i kapelusze spuszczone z krepą.

12) Dyrektor Paziów, w płaszczu żałobnym i spuszczonej kapeluszu z krepą.

Oddział II.

Mistrz obrzędów konno, mający przepasaną przez ramię szarfę z krepki czarnej i białej.

13) Urzędnik stayni Cesarzkiej, w takim ubiorze, jak poprzedzający. Za nim prowadzono dwa konie wierzchowe zmarłego Cesarza, które były posłane do Taganrogu dla użycia przez tego monarchę podczas bytności jego w tym mieście. Konie te prowadzili podofficerowie pułku Czuguiewskiego ułanów którzy wyszli z nim z Taganrogu.

14) Marszałek w stopniu 6tej klasy, z swoją łaską, w płaszczu żałobnym i kapeluszu spuszczonej z krepą.

15) Chorągiew Xięstwa Oldenburgskiego, 16) Ditmarska, 17) Stornmarska, 18) Xięstwa Sleswicko-Holsztyńskiego, 19) Norwęgiska. Za każdą z tych chorągwi prowadzono konia z herbami; nieśli zaś je urzędnicy siódmej klasy, w płaszczach żałobnych i spuszczonej kapeluszu z krepą. Każdego konia prowadził urzędnik w stopniu officera, a za nim postępował masztalerz, który również jak wspomniany urzędnik, miał płaszcz żałobny i kapelusze spuszczonej z krepą.

20) Chorągiew wojskowa, czerwona, ozdobiona herbami Cesarzskimi z czerwonymi franszami i takimże kutasem, niesiona przez Pułkownika, któremu dwaj officerowie wyżsi asystowali; — wszyscy byli w paradnym mundurze i żałobie.

21) Koń wierzchowy zmarłego Cesarza, okryty bogatym czaprakiem i prowadzony przez dwóch Podpułkowników w mundurze i żałobie, — a za nim postępował dwaj masztalerze w paradnej liberyi.

22) Chorągiew z herbami Czarkassyi, 23) Kabardynii, 24) Georgii, 25) Kartalinii. Za każdą z tych chorągwi prowadzono konia, za którym postępował masztalerz. Chorągwie nieśli urzędnicy ósmej klasy, a każdego konia prowadzili dwaj urzędnicy, mający stopień officerów. Urzędnicy, którym polecono bądź prowadzenie koni, bądź niesienie chorągwi, którzy nie byli w paradnym mundurze wojskowym, również jak masztalerze, mieli płaszcze żałobne, i spuszczone kapelusze z krepą.

Oddział III.

Mistrz obrzędów konno, mający przepasaną przez ramię szarfę z krepki czarnej i białej.

26) Chorągiew z herbami Iweryi, 27) Mscisławia, 28) Witebska, 29) Kondyi,

30) Odborska, 31) Udorska, 32) Biełozera, 33) Jarosławia, 34) Rostowa, 35) Połocka, 36) Rezanja, 37) Czerniechowa, 38) Niżnego-Nowgorodu, 39) Bulgarii. Za każdą z tych chorągwi prowadzono konia z herbami, za którym postępował masztalerz. Wszystkie wyższe wymienione chorągwie nieśli urzędnicy ósmej klasy, a konie prowadzili urzędnicy mający stopień officerów: — jedni i drudzy, oraz masztalerze, mieli płaszcze żałobne i kapelusze spuszczone z długą krepą.

Oddział IV.

Mistrz obrzędów konno, mający przepasaną przez ramię szarfę z krepki czarnej i białej.

40) Chorągiew z herbami Wiatki, 41) Permu, 42) Jugoru, 43) Tweru, 44) Karelji, 45) Białogostoku, 46) Zmudzi, 47) Semigalii, 48) Kurlandji, 49) Infant, 50) Estonii, 51) Finlandji, 52) Podola, 53) Wołynia, 54) Litwy, 55) Smoleńska, 56) Pskowa, 57) Tauridy. Za każdą z tych chorągwi prowadzono konia, z herbami, za którym postępował masztalerz. Wszystkie wyższe wymienione chorągwie nieśli urzędnicy ósmej klasy, a każdego konia prowadzili dwaj urzędnicy mający stopień officerów; jedni i drudzy, oraz masztalerze, mieli płaszcze żałobne i kapelusze spuszczone z długą krepą.

Oddział V.

Mistrz obrzędów konno, mając przepasaną przez ramię szarfę z krepki czarnej i białej.

58) Chorągiew z herbami Syberji, 59) Polski, 60) Astrachanu, 61) Kazanu, 62) Nowgorodu, 63) Włodzimierza, 64) Kijowa, 65) Moskwy. Za każdą z tych chorągwi prowadzono konia, za którym postępował masztalerz. Chorągwie nieśli urzędnicy siódmej klasy; — jedni i drudzy mieli kapelusze spuszczone z długą krepą.

66) Chorągiew admiralicyi niósł Kapitan 1wszej klasy, w mundurze i żałobie, w asystencyi dwóch Kapitanów 2giej klasy.

67) Chorągiew iedwabną czarną z herbami Cesarstwa niósł urzędnik 6stej klasy w płaszczu żałobnym i spuszczonej kapeluszu z krepą. Towarzyszyli mu dwaj urzędnicy mający stopień wyższych officerów, a za nim, dwaj urzędnicy 7mej klasy prowadzili konia okrytego zupełnie czarnym sukniem z herbami Cesarstwa; za koniem postępował dwaj masztalerze: — wszyscy mieli płaszcze żałobne i spuszczone kapelusze z długą krepą.

68) Chorągiew białą niósł Kapitan gwardyi, w asystencyi dwóch officerów gwardyi, w paradnym mundurze bez żałoby. Za nią szedł koń radosny (*Freudenpferd*) okryty świetnym czaprakiem, z głową przystrojoną w kity, w bogatym rzędzie. Prowadzili go dwaj Porucznicy gwardyi konnej w paradnym mundurze bez żałoby, a za nim postępował dwaj masztalerze w bogatej liberyi bez krepki.

69) Rycerz okryty zbroją pozłacaną, z gołym mieczem w ręku, iechał na koniu bogato ozdobionym i prowadzonym przez dwóch masztalerzy w paradnej liberyi.

70) Rycerz okryty zbroją czarną postępował piechotą trzymając w ręku goły miecz spuszczonej ku ziemi, z rękawicami okrytą krepą.

71) Chorągiew żałobna czarna, iedwabna, niesiona przez urzędnika 6tej klasy, w towarzystwie dwóch urzędników, mających stopień wyższych officerów. Za nią dwaj urzędnicy 7mej klasy prowadzili konia, okrytego czaprakiem sukniem czarnym; dalej postępował dwaj masztalerze. Ci wszyscy mieli płaszcze żałobne i spuszczone kapelusze z długą krepą.

72) Dwaj urzędnicy stayni Cesarzkiej konno, a za nimi Podkoniuszy dworu.

73) Dwa konie wierzchowe zmarłego Cesarza, które dwa razy były z tym monarchą w Paryżu i których odtąd nie używano. — Były ubrane tak jak na nich zmarły Cesarz do Paryża wjeżdżał: każdego z tych koni prowadzili dwaj Pułkownicy z pułku Kawalergardów w paradnym mundurze; a za nimi postępował dwaj masztalerze w paradnej liberyi.

Oddział VI.

Mistrz obrzędów konno, mając przepasaną przez ramię szarfę z krepki czarnej i białej.

74) Marszałek w stopniu Jenerała-Majora z swoją łaską w płaszczu żałobnym i spuszczonej kapeluszu z długą krepą.

86) Wielką tarczę herbową Cesarstwa, poprzedzoną czterema Jenerałami-Majorami, nieśli dwaj Jenerałowie-Majorowie i dwaj Pułkownicy, w asystencyi dwóch wyższych officerów: — wszyscy byli w paradnym mundurze i żałobie.

Oddział VII.

Mistrz obrzędów konno, mając przepasaną przez ramię szarfę z krepki czarnej i białej.

87) Starszy iamezyków, na czele członków tej korporacyi, idących po trzech w rzędzie, w swoim ubiorze. Iamezykowie, którzy od zmarłego Cesarza otrzymali kaptany w dowód jego łaskawej przychylności, mieli krepę na rękawie sukni.

88) Korporacya mieszczan i kupców po trzech w rzędzie.

89) Prezydent miasta pełniący obowiązki Marszałka, trzymający łaskę swego urzędu, na czele członków wydziału robot publicznych, Rady wieńczej, Magistratu, Sekretarzy tych różnych władz, a na koniec maysrów różnych rzemiosł niosących znaki swojej professyi, i przybranych w płaszcze żałobne z kapelusami spuszczonej z długą krepą. Wszyscy ci szli po trzech w rzędzie.

90) Marszałek szlachty z swoją łaską, a za nim Marszałkowie powiatowi i członkowie zgromadzenia deputowanych z gubernii petersburskiej.

91) Marszałek gubernialny z swoją łaską, a za nim Gubernator cywilny, Wicegubernator, Prezesi sądów, członkowie gubernialni, członkowie wszystkich niższych sądów, i urzędnicy Jenerała Gubernatora wojskowego. Wszyscy po 3ch w rzędzie, w płaszczach żałobnych i spuszczonej kapeluszu z długą krepą.

Oddział VIII.

Mistrz obrzędów konno, mając przepasaną przez ramię szarfę z krepki czarnej i białej.

92) Marszałek z swoją łaską w płaszczu żałobnym i spuszczonej kapeluszu z długą krepą.

1) Kompania rosyjsko-amerykańska

2) Towarzystwo rolnicze.

3) Towarzystwa dobroczynności, iako to: a) Towarzystwo więźniów, b) towarzystwo filantropijne, c) komitet inwalidów ustanowiony dnia 18 Sierpnia 1814 roku.

4) Komitet i sztab wyższy osad wojskowych.

Oddział IX.

Mistrz obrzędów konno, z przepaską przez ramię z krepki czarnej i białej.

93) Marszałek Rady instytutów edukacyjnych zostających pod wysokim kierunkiem NN. Cesarzowych MARYIFEDOROWNY i ELŻBIETY ALEXIEIEWNY niosący łaskę swego urzędu; za nim członkowie i urzędnicy następujących instytutów po trzech razem.

1) Urzędnicy szkoły sierot wojskowych—

2) Instytutu P. Maryi; — 3 instytutu akuszerki— 4 domu podrzutków — 5 domu przemysłowego— 6 towarzystwa patryotycznego — 7 instytutu orderu s. Katarzyny— 8 domu edukacyjnego panien szlacheckich — 9 Rady opieki.

(Dokończenie w dodatku.)

D O D A T E K

Do Numeru 42 MONITORA WARSZAWSKIEGO z dnia 6 Kwietnia 1826 r.

(Dokończenie z Petersburga.)

Oddział X.

Mistrz obrzędów konno, z przepaską przez ramię z krepy czarnej i białej.

94) Marszałek rozmaitych kantorów dworu Cesarzkiego; — staień, Wielkiego Łowczego, intendencji dworu, z swoją laską; za nim urzędnicy tych kantorów, po trzech w rzędzie, w płaszczach żałobnych i kapeluszach spuszczonej z długą krepą.

95) Marszałek gabinetu J. C. M. z swoją laską; za nim urzędnicy do tego gabinetu należący, po trzech w rzędzie, w żałobnych płaszczach, w kapeluszach spuszczonej z długą krepą.

96) Marszałek departamentu dóbr korony ze swoją laską; za nim urzędnicy tego wydziału, których stopień nie jest niższy od stopnia Sekretarza, po trzech w rzędzie, w płaszczach żałobnych i w kapeluszach z długą krepą.

97) Marszałek ministerstwa sprawiedliwości ze swoją laską; za nim urzędnicy tegoż ministerstwa, po trzech w rzędzie, w żałobnych płaszczach, w kapeluszach z długą krepą.

98) Marszałek dyrekcji i generalnej komunikacji lądowych i wodnych ze swoją laską; za nim urzędnicy tego wydziału, po trzech w rzędzie, w płaszczach żałobnych i w kapeluszach z długą krepą.

99) Marszałek Izby obrotów cesarskich, ze swoją laską; za nim urzędnicy tego wydziału, po trzech w rzędzie, w płaszczach żałobnych i spuszczonej kapeluszach z długą krepą.

Oddział XI.

Mistrz obrzędów konno, z przepaską przez ramię z krepy czarnej i białej.

100) Dwoch Marszałków ministerstwa skarbu ze swymi laskami; za nimi urzędnicy następujących wydziałów, po trzech w rzędzie:

1) Urzędnicy Komisji umorzenia długu publicznego, 2) handlowego banku Cesarzkiego, 3) banku Cesarzkiego pożyczki, 4) ekspedycji do wyrabiania assygnatów, 5) banku Cesarzkiego assygnatów, 6) skarbu i generalnego, 7) wydziału skarbu Cesarzkiego, 8) wydziału rękodzieł i handlu wewnętrznego, 9) wydziału rozmaitych przychodów, 10) wydziału handlu zewnętrznego, 11) wydziału mennicy petersburskiej, 12) korpusu kadetów kopalni, 13) wydziału kopalni kruszców i soli, 14) wydziału własności korony.

Wszyscy w żałobnych płaszczach i w kapeluszach z długą krepą.

101) Dwoch Marszałków i generalnej dyrekcji poczt ze swoimi laskami; — za nimi urzędnicy tego departamentu, po trzech w rzędzie, w żałobnych płaszczach i w kapeluszach z długą krepą.

102) Dwoch Marszałków ministerstwa oświecenia publicznego ze swoimi laskami; za nimi urzędnicy następujących wydziałów, po trzech w rzędzie: 1) Urzędnicy i generalnej dyrekcji spraw duchownych i wyznań zagranicznych, 2) biblioteki publicznej, 3) uniwersytetu petersburskiego, 4) akademii sztuk pięknych, 5) akademii umiejętności, 6) wydziału oświecenia publicznego; — wszyscy w płaszczach żałobnych i w kapeluszach z długą krepą.

103) Dwoch Marszałków ministerstwa spraw wewnętrznych ze swoimi laskami; za nimi urzędnicy tegoż ministerstwa, po trzech w rzędzie, w żałobnych płaszczach, w kapeluszach z długą krepą.

104) Dwoch Marszałków kolegium admiralicy i ministerstwa marynarki ze swoimi laskami; za nimi urzędnicy tych departamentów, po trzech w rzędzie, w żałobnych płaszczach i w kapeluszach z długą krepą.

105) Dwoch Marszałków kolegium cesarskiego interesów zagranicznych, i ministerstwa interesów zagranicznych, ze swoimi laskami; za nimi urzędnicy tegoż ko-

legium, po trzech w rzędzie, w żałobnych płaszczach, w kapeluszach z długą krepą.

106) Dwoch Marszałków sztabu głównego J. C. M. i ministerstwa wojny z swoimi laskami; za nimi: 1) Szkoła inżynierów, 2) rada ministerstwa wojny, 3) dyrekcja stad koni wojskowych, 4) Komitet stad, 5) Komitet umiejętności wojskowych, 6) Skład typograficzny wojskowy, 7) wydział kwatermistrzostwa, 8) Kommissya żywności, 9) komitet żywności, 10) następujące wydziały: a wydział żywności, b Kommissariat, c zdrowia, d inżynierów, e artylerii, f audytariatu; 11) Urzędnicy kancelaryi: a Jenerała na służbie będącego, b Generała Kwatermistrza, c Inspektora inżynierów, d Ministra wojny, e Wielkiego Mistrza Artylerii, f Inspektora i generalnego inżynierii, g Szefa sztabu J. C. M., 12) Wagenmeister i generalny, dowódca główny kwatery Cesarzkiej, i generalny Kommissarz wojny i i generalny Inspektor żywności.

Wszystkie osoby należące do powyższych wymienionych departamentów szły po trzy w rzędzie.

107) Dwoch Marszałków Senatu rządzącego ze swoimi laskami i za nimi pierwszy Sekretarz, urzędnicy z biura prokuratora, — prokurator ś. Synodu, — prokuratorowie i Senatorowie: wszyscy po trzech w rzędzie, w żałobnych płaszczach i kapeluszach z długą krepą.

108) Dwoj Marszałkowie Rady państwa ze swoimi laskami; za nimi następujące osoby:

a) Urzędnicy kancelaryi Rady państwa, kancelaryi komitetu Ministrów i kancelaryi prywatnej CESARSTWA Jchmość, po dwóch w rzędzie, w płaszczach żałobnych i w kapeluszach z długą krepą.

b) Sekretarze Najjaśniejszych Cesarzów, Sekretarze Stanu, J. C. M., między którymi był Sekretarz Stanu W. Xięstwa Finlandzkiego, umieszczeni po dwóch, w płaszczach żałobnych, w kapeluszach krepą zwieszoną ostonionych.

c) Sekretarz Stanu, Królestwa Polskiego.

d) Sekretarz Stanu pełniący obowiązki Sekretarza Państwa.

e) Kommissya supplik.

f) Członki Rady Państwa nie przeznaczone do niesienia insygniów, lub pełnienia jakich innych obowiązków przy orszaku pogrzebowym, postępowali po dwóch. Najdawniejszy z członków rady Państwa zamykał orszak, zastępując miejsce Prezesa tegoż Rady.

Oddział XII.

Mistrz obrzędów konno, z przepaską na ramieniu z krepy białej i czarnej.

109) Dwa oddziały gwardii konnej z officerami i podofficerami w liczbie oznaczony regulaminem wojskowym.

110) Dwoch Mistrzów heraldyki, w ubiorze żałobnym, niosąc znaki swego urzędowania.

111) Czterech Pułkowników, w mundurach i żałobie, niosących cztery miecze Państwa na dół schylone.

Order i insygnia, tudzież osoby, które je niosły.

Order i medale zagraniczne:

112) Medal pruski — rzeczywisty Radca Stanu Demczyński; towarzyszyli mu P. Brehm z 4 klasy, i Radca Stanu Salvatore.

113) Medal austriacki — Jenerał Major Xiążę Gagarin; towarzyszyli, Radca Stanu Bedriaga i P. Dubnicki 5 klasy.

114) Order Białego Sokoła, weymarski, — Radca tajny Drużynin; towarzyszyli, Radca Stanu Buckoy i P. Anczapow 5 klasy.

115) Badeński Order Wierności — Radca tajny Hrabia Lambert; towarzyszyli mu Radcy Stanu Ostolopow i Wolgemut.

116.) Wirtemberski order Zasługi Wojskowej — Radca tajny Xiążę Chowanski;

towarzyszyli PP. i Zawalishyn i Szleniew 5 klasy.

117) Wirtemberski order Korony — Radca tajny Ribeaupierre; towarzyszący PP. Charkowenko i Zolotariew 5 klasy.

118) Szwedzki order Miecza — Radca tajny Xiążę Kurakin; towarzyszący, rzeczywisty Radca Stanu Nazimow, i Radca Stanu Karlamow.

119) Szwedzki order Serafinów — Radca tajny Baranow; towarzyszący, Radca Stanu Chmelnicki i P. Wegener 5 klasy.

120) Sardyński order Zwiastowania — Radca tajny Kutaisow; towarzyszący, rzeczywisty Radca Stanu Gurjew i Hrabia Tolstoy.

121) Pruski order Krzyża Żelaznego — Radca tajny Chitrow; towarzyszący, Radca Stanu Zmijew i P. Zweginow 5 klasy.

122) Pruski order Orła Czerwonego — Radca tajny Engel; towarzyszący, Jenerał-Major Hrabia de Maistre i Radca Stanu Reisig.

123) Pruski order Orła Czarnej — tajny Radca Stehr; towarzyszący, Radca Stanu Boborykin i P. Szyszow 5 klasy.

124) Portugalski order Wieży i Miecza — tajny Radca Hrabia Mussyn-Puskin-Brus; towarzyszący, P. de Heiser 4 klasy i Radca Stanu Polonski.

125) Portugalski order ś. Benedykta — tajny Radca Nelidow; towarzyszący, Radcy Stanu Pesarowin i Pokrowski.

126) Order portugalski Chrystusa — Koniuszy Cesarzki Rosens; towarzyszący, Radcy Stany Karaulow i Prażewski.

127) Niderlandzki order Wojskowy — Marszałek dworu Xiążę Dothoruki; towarzyszący, Radca Stanu Chudbaszew i P. Szatilow 5 klasy.

128) Order ś. Jerzego, Obwoyga Sycylii — Jenerał-Porucznik Aprelew 1; towarzyszący, PP. Czernicki i Makarow, 5 klasy.

129) Obwoyga Sycylii order ś. Ferdynanda — Jenerał-Porucznik Gogel; towarzyszący, Radca Stanu Treskinski i P. Haasz 5 klasy.

130) Obwoyga Sycylii order ś. Januariusza — Wice-Admirał Michailowski; towarzyszący, rzeczywisty Radca Stanu Wacenko i Radca Stanu Swieczyn.

131) Angielski order Podwiązki — Jenerał-Porucznik Baratyński, w towarzystwie rzeczywistego Radcy Stanu Sitnikowa i Radcy Stanu Woiewodzkiego.

132) Francuzki order Legii Honorowej — Hrabia Chreptowicz; towarzyszący, Jenerał-Major Anzelm de Giborie, i rzeczywisty Radca Stanu Szyszow.

133) Francuzki order ś. Ludwika — Jenerał-Porucznik Zochow; towarzyszący, Radcy Stanu Brozin, i Moszkow.

134) Francuzki order ś. Duchy — Jenerał-Porucznik Borozdin; towarzyszący, rzeczywisty Radca Stanu Jacenkov, i Radca Stanu Xiążę Urussow.

135) Hiszpański order Runa Złotego — Jeneralny Kommissarz żywności Abakumow; towarzyszący, Jenerał-Majorowie, Benardos i Awdulin.

136) Duński order Słonia — Wice-Admirał Saryczew 1; towarzyszący, Jenerał-Major Hove i P. Barisznow 5 klasy.

137) Bawarski order ś. Huberta — Jenerał-Porucznik Nikitin; towarzyszący, Jenerał-Majorowie Benderski i Sabir.

138) Austriacki order Maryi Teresy — tajny Radca Diwow; towarzyszący, Jenerał-Majorowie Sablukow i Xiążę Galiczyn.

Order i insygnia rossyjskie i insygnia.

139) Polski order ś. Stanisława — Xiążę A. Sotykow; towarzyszący, rzeczywisty Radca Stanu Wasilczukow i P. Bibikow 4 klasy.

140) Polski order Orła Białego — Wice-Admirał Pustoszkin; towarzyszący, rze-

czywisty Radca Stanu *Trefurt*, i Radca Stanu *Łaskarew*.

141) Medal srebrny z 1812 r. — Jenerał jazdy *Wasilczykow*; towarzyszący, Pułkownicy *Butiagin* i *Mirkowicz*.

142) Order ś. Anny — Wice-Admirał *Moller*; towarzyszący, rzeczywisci Radcy Stanu *Gatakow* i *Baluchanski*.

143) Order ś. Włodzimierza — rzeczywisty tajny Radca Stanu Hrabia *Nesselrode*; towarzyszący, Radca Stanu rzeczywisty *Sewerin* i Radca Stanu *Buteniew*.

144) Ozdoby orderu ś. Jerzego 4 klasy, które Cesarz Jmśc ustawnie nosił — Jenerał piechoty Hrabia *Osterman Tolstoy*; towarzyszący, Pułkownicy *Dybicz* i *Argamakov*.

145) Order ś. Alexandra Newskiego — rzeczywisty Radca tajny Xiąże *A. Galiczyn*; towarzyszący, rzeczywisci Radcy Stanu *Runicz* i *Efremow*.

146) Order ś. Andrzeja — Admirał *Karcow*, a w zastępstwie jego, Koniuszy dworu *Adadurow*; towarzyszący, Kommodor *Mitkow*, i *P. Swirin* 4 klasy.

147) Korona Tauridy — rzeczywisty Radca tajny *Łanskoy*; towarzyszący, rzeczywisty Radca Stanu *Slog* i Radca Stanu *Fock*.

148) Korona Sybirska — rzeczywisty Radca tajny Xiąże *Łabanow Rostowski*; towarzyszący, rzeczywisci Radcy Stanu *Kruglikow* i *Adadurow*.

149) Korona Astrachańska — Jenerał piechoty *Łabanow Rostowski*, w zastępstwie jego, Hrabia *Italinski*; towarzyszący, Radcy Stanu *Skrypicyn* i *Borszczow*.

150) Korona Kazańska — Jenerał artylleryi Hrabia *Arakczew*, w zastępstwie jego, Jenerał Porucznik *Puszczyn*; towarzyszący, Jenerał-Majorowie *Ischimicheli* i *Ugriumow*.

151) Kula Cesarska — Wielki Łowczy *Naryszkin*; towarzyszący, rzeczywisci Radcy Stanu *Łabenski* i *Malinowski*.

152) Berło Państwa — Admirał *Mordwinow*, w zastępstwie jego, Jenerał-Porucznik *Kuszelew*; towarzyszący, rzeczywisci Radcy Stanu *Słobockoy* i *Chezelinski*.

153) Korona Cesarska — rzeczywisty Radca tajny 1 klasy, Xiąże *Łopuchin*, a dla wyręczenia go Jenerał-Porucznik *Puszczyn*; towarzyszący, rzeczywisci Radcy Stanu *Olsufiew* i *Strelnikow*.

Osoby niosące ozdoby orderów i insygnia, i towarzyszący im, byli w płaszczach żałobnych i w kapeluszach zwieszoną krepą osłoniętych.

Węzłowie, na których złożone były ozdoby wyżey namienione i insygnia, okryte były materyą złotą, obszytą szeroką franzlą z czterema kutasami srebrnymi.

154) Dway Mistrze obrzędów dworu J. C. M. trzymające w ręku laski żałobne.

155) Wielki Mistrz obrzędów z laską żałobną.

Wszyscy trzej w płaszczach żałobnych, w kapeluszach zwieszoną krepą osłoniętych.

Po dwóch stronach orszaku od początku ozdób i insygniów, aż do miejsca, które zajmowała familia Cesarska, szli kadeci kompanii grenadyerskich 1 i 2 korpusu.

Oddział XIII.

Mistrz obrzędów konno, z przepaską na ramieniu z krepy czarney i białey.

156) Śpiewacy klasztoru Newskiego tudzież z kościoła N. Panny Kazańskiej; za nimi orszak duchowieństwa, z zapalonemi świecami, według porządku przepisane go przez J. W. Metropolitę, z całą okazałością należą drogim zwłokom wiekopomney pamięci Cesarza Jmci. Tuż za duchowieństwem postępowali śpiewacy, archidyakoni i kapelani dworscy, niosący dwa obrazy. Za nimi szedł spowiednik nieboszczyka Cesarza, Arcykapłan *Fedotow*, który był obecny przy J. C. M. w ostatnich Jego chwilach.

157) Karawan zaprzężony ośmiu końmi, na którym spoczywało ciało nieboszczyka Cesarza. Czterech Jenerałów stało na stopniach karawanu, — końce baldachimu tronu trzymało ośmiu Jenerałów. Jenerał-Adjutanci i Adjutanci nieboszczyka Cesarza przeznaczeni do zniesienia trumny,

postępowali przed karawanem w pewney odległości. Wszyscy ci byli w wielkich uniformach i w żałobie.

Po dwóch stronach karawanu postępowali sześciu Paziów nadoślejszych, z pochodniami w ręku. Konie prowadzili urzędnicy 8 klasy, ubrani w płaszcze żałobne, w kapeluszach zwieszoną krepą osłoniętych.

158) N. CESARZ Jmć w płaszczu żałobnym, w towarzystwie J. C. M. Wielkiego Xięcia *MICHAŁA*, J. K. M. Xięcia *ORANII* i Xięcia *WILHELMA* Pruskiego. Towarzyszyli także J. C. M. Marszałek polny Xiąże *Wellington*, Jenerał piechoty Hr. *Piotr Tolstoy* i Jenerał Porucznik *Emmanuel*; postępowali zaś za Cesarzem Jmcią Szef Sztabu Głównego, Minister wojny, Inspektor korpusu inżynierów, Jenerał-Kwatermistrz, i Jenerał służby.

Jenerał-Adjutanci i Adjutanci Cesarza Jmci, nie użyci do iakiego obowiązku z frontu, postępowali w pewney odległości we dwie linie uszykowani.

Najiaśniejsze Cesarzowe *ALEXANDRA* i Cesarzowa *MATKA* w powozie, z J. C. M. Wielkim Xięciem Następcą Tronu i z Xiężną Jmcią *MARYĄ* Wirtemberską; obok powozu postępowali Hrabia *Moden*, Koniuszy Cesarzowej Jmci *ALEXANDRY* i Xiąże *Dolhoruki*, Koniuszy dworu Cesarzkiego; — dalej postępowali pojazdy dam i panien honorowych w służbie, i służba J. C. M. W. Xięcia.

W pewney odległości po obu stronach *CESARZA* Jmci i dostoiny familii Cesarzkiej, postępowali 24 Chorażych gwardyi.

Następnie szedł J. K. M. Xiąże *Alexander* Wirtemberski, Xiąże *Eugeniusz* Wirtemberski, i Xiążeta *Alexander* i *Ernest*, synowie J. K. M. Xięcia *Alexandra* Wirtemberskiego.

Wszyscy służący nieboszczyka *CESARZA* Jmci, którzy, byli naybliżsi osoby Jego dostoiny, i którzy albo tu się znajdowali, albo przybyli z orszakiem z *Taganrogu*, postępowali po dwóch, w płaszczach żałobnych i w kapeluszach osłoniętych krepą zwieszoną.

159) Dway Marszałkowie 5 klasy, z laskami, w płaszczach żałobnych, w kapeluszach osłoniętych długą krepą.

160) Urzędnik staień Cesarskich konno, w tymże ubiorze iak i pierwsi: za nim Marszałek naywyższy w płaszczu żałobnym trzymając w ręce laskę żałobną, mając przy boku dwóch ordynansów konno; za nim członki i wszyscy urzędnicy Komisyi nie niżsi stopniem od Sekretarza, tudzież wszyscy officialiści nie mający żadnego obowiązku przy powyższym orszaku, po przech w rzedzie, w płaszczach żałobnych, w kapeluszach długą krepą osłoniętych.

161) Cały orszak zamykała kompania Cesarska pułku gwardyi *Semenowskiy*, z stosowną liczbą officerów i podofficerów; żołnierze trzymali karabiny iak zwykle przy pogrzebach, a dohosze w ciągu całego postępu orszaku, bili w bębny, według zwyczaju w podobnych okolicznościach.

W chwili gdy czwarty i ostatni znak dało, dwie Krolewe *Immiety* i *Reientka Mingrelli*, Wielka Ochmistrzyni dworu, i wszystkie osoby znakomite płci obojey, które odebrały wezwanie od Komitetu żałobnego, udały się do Katedry, podobnie iak członki ciała dyplomatycznego i znakomici cudzoziemcy, zaproszeni przez wydział obrzędów, którego obowiązkiem było przyjmować ich w kościele i odprowadzać na miejsca przeznaczone.

Orszak przeszedłszy rogatkę skierował się ku *Siennaia* (rynek na siano) przez ulicę *Abuchowa*; ztamtąd postępowal wzdłuż wielkiej ulicy *Ogrodowey*, następnie *Perspektywą* Newską do kościoła Katedralnego N. Panny Kazańskiej. W przechodzie orszak zatrzymywał się przed każdym kościołem po drodze znajdującym się, i przed każdym odmawiano krótką modlitwę, w czasie której, dzwony kościoła ustawały, i dopiero po skończeniu spiewu na nowo się odzywały. Po obu stronach, ulice zastawione były wojskiem, które zwłokom nieboszczyka Cesarza oddawało

honory wojskowe, według zwyczaju pogrzebowego, przy odgłosie bębnow i muzyki wojskowej.

Około godziny drugiej, karawan zatrzymał się przy głównym wejściu do kościoła katedralnego. Osoby niosące insygnia i ozdoby weszły do kościoła, uszykowały się około Katafalku, czekając z złożeniem ozdób na przybycie ciała.

Przewielebny Metropolita i członki świętego Synodu, tudzież duchowieństwo postępujące przed karawanem, udało się do kościoła; Metropolita również iak i członki świętego Synodu i kapelani dworu, pozostał w przysionku kościoła dla przyjęcia ciała i przewodniczenia mu do środka świątyni.

Trumna nieboszczyka *CESARZA* zdjęta została z karawanu, przeniesiona do kościoła i złożona na katafalku przez Jenerał-Adjutantów i Adjutantów *CESARZA* Jmci; czterey z ostatnich nieśli całun, który złożyli na trumnie, poczem wszyscy zstąpili i uszykowali się po obu stronach katafalku.

Jeden Jenerał-Adjutant i dwóch Adjutantów nieboszczyka *CESARZA* są ciągle w służbie przy trumnie.

Sześciu Kapitanów gwardyi stoja na warcie na soklu przy trumnie; na stopniach katafalku dwunastu Paziów, — na dole zaś katafalku po dwu stronach dwunastu Chorażych. Prócz tego, służba przy ciele, składa się jeszcze z dwóch rzeczywistych tajnych Radców, dwóch Radców tajnych, czterech rzeczywistych Radców stanu, dwóch Szambelanów i sześciu Kameriunkrów.

Gdy Najiaśniejsze *CESARZOWE* wyszły z powozu, ogon Cesarzowej Jmci *ALEXANDRY*, trzymało czterech Szambelanów, koniec sam, trzymał Hrabia *Moden* Koniuszy J. C. M. Cesarzowej; zaś *MATKI* czterech Szambelanów, koniec zaś trzymał Szambelan *Lasunski*, pełniący obowiązki Wielkiego Szambelana.

Po uszykowaniu wszystkiego, duchowieństwo, które przyjmowało ciało nieboszczyka Cesarza przy wstępie do kościoła, odprawiło nabożeństwo żałobne, po którym zaczęło się czytanie ewangelii. Przystęp wolny do kościoła katedralnego był tylko dla officerów należących do orszaku Cesarza Jmci, dla członków Rady państwa i Senatu, urzędników dworu, osób niosących ozdoby i insygnia, nakoniec dla tych, którzy otaczali karawan; Mistrze obrzędów należący do oddziałów mieli także wolne wejście do kościoła, po złożeniu chorągwi, herbów rossyjskich i różnych prowincyi państwa i innych przedmiotów podobnych, w miejscu tym końcem przez Komitet wybranem.

Przez cały czas iak ciało wystawione będzie w kościele katedralnym N. Panny Kazańskiej, nabożeństwo odprawiać się będzie codziennie; nabożeństwo żałobne dwa razy na dzień, a czytanie ewangelii dzień i noc. Służba przy ciele odbywać się będzie noc i dzień przez tę samą liczbę officerów, urzędników cywilnych, Szambelanów, Szlachty pokojowey i Paziów, umieszczonych iakieśmy wyżey namienili. Przez cały ten czas osoby wszelkiego stanu i kondycyi przypuszczone będą w godzinach oznaczonych do złożenia ostatniy posługi nieboszczykowi Cesarzowi.

Dzień oznaczony do złożenia w grobie zwłok nieboszczyka *CESARZA* w kościele katedralnym śś. *Piotra* i *Pawła*, ogłoszony będzie w wigilię przez proklamacyą odczytaną przy odgłosie trąb, z obrzędami zwyczajnymi w podobnych okolicznościach.

(D. P.)